

at tage Loven, som den er, og stemme imod alle Ændringsforslag.

Rosod: Jeg vilde blot tillade mig at rette et lille Spørgsmaal til Stilleren af det 14de Ændringsforslag (Brun). Der staaer nemlig, at „samtlige de i denne Paragraph“ — det er § 8. — „ommedte Betalinger“ osv. „kunne, om fornødiges“. Jeg har forgjæves søgt i en heel Mængde Ordbooger efter Ordet „fornødiges“, men ikke kunnet finde det; jeg er ganske overbevist om, at Betydningen deraf ligger meget nær, men jeg troer ikke, at Ordet vil forstaaes af dem, der nærmest ville komme til at læse denne Lov. Jeg skal nu tillade mig at spørge om Betydningen af dette Ord, saa kunne vi maaskee lade Fortolkningen deraf følge med Loven.

Alberti: Jeg har stillet to Ændringsforslag, som jeg ganske kortelig skal berøre, men først vil jeg tillade mig et Par Bemærkninger om det Hovedforslag, der er stillet af Ningsbødsmanden for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (S. Sørensen) som Nr. 1; dette Forslag troer jeg deels ikke er nødvendigt, deels ikke betegnende nok. I selve Lovens Overskrift og i selve § 1, saaledes om den er vedtagen i det andet Thing, ligger en Erkjendelse af, at Afgangen til at borttage Steen og Gruus fra Stranden hidtil har været fri og fremdeles vil vedblive at være det, blot med de Forandringer, som denne Lov medfører; følgelig troer jeg ikke, det er nødvendigt at forandre denne Paragraph. Dernæst troer jeg ikke, at Forslaget er tilstrækkeligt. Forslagsstilleren vil have, at det skal paahvile Grundeieren, før han kan anvende denne Lov at documentere Grændsen mellem sin Eiendom og Forstranden, men jeg maa tilstaae, at jeg ikke fatter, hvorledes han skal kunne føre et saadant Beviis. Jeg troer, at naar der bringes en local Skjønsmænd eller en Samling af locale Skjønsmænd tilstede paa Stedet, saa ville de bedre end ethvert andet Beviismiddel kunne sige, hvor Forstranden begynder. — Det, som denne Lov gaaer ud paa, er jo at forandre den Afgang til at afbenytte Forstranden, som hidtil har bestaaet, dens Hensigt er altsaa at indskrænke

den almindelige Afbenyttelse af Forstranden; af den Grund troer jeg, at hvis vi overhovedt skulle have Loven, er det nødvendigt at faae bestemt i den, hvad der forstaaes ved Forstranden, og jeg har derfor foreslaaet en Tilføining indskudt i Lovens sidste Paragraph, som skulde oplyse dette. Den Fortolkning af Forstranden, som jeg har foreslaaet, er den samme, som den ærebe Indenrigsminister gav ved Sagens første Behandling her i Thinget. Jeg troer, at den passer paa Lovens Hensigt og ikke staaer i Strid med de hidtil gjældende Begreber om Forstranden. Derfor mener jeg, at denne Fortolkning er rigtig og paa sit rette Sted her. Dersom Lovforslaget skal vedtages i den Skikkelse, det nu har, hvorefter det skal benyttes af en Mængde forskjellige Skjønssautoriteter, er det dog vistnok nødvendigt, at der opstilles en Regel, som disse Autoriteter kunne bruge, naar Spørgsmaalet er om, hvad der er Forstrand. Saavidt mig bekjendt eksisterer der ikke i de hidtil gjældende Love og Forrifter, som vedkomme Forstranden, nogen Definition eller Fortolkning af dette Ord, men Forstranden har naturligviis oftere været Gjenstand for Definition og Fortolkning; det er derfor, jeg har sagt, at den Fortolkning af Forstranden, som jeg har foreslaaet, skal være indskrænket til Anvendelse i denne Lov og ikke gjælde om Forstranden, naar den omtales i andre Love. — Det andet Forslag, jeg har stillet, er til en Indskydelse i § 1, som gaaer ud paa at betegne, at denne Lov kun kan komme til at beskytte de Eiendomme, der ligge indenfor Forstranden, og ikke de Eiendomme, som ligge i Havet eller udenfor Forstranden. Det er nylig blevet udtalt, at Forstranden ogsaa skulde indbefatte den Landstrimmel, som til sine Tider besyldes af Havet og til andre Tider er tør; det troer jeg ikke er Tilfældet. Saaledes som Domstolene forstaae Eiendomsretten over Strandbredden, tilhører den Deel af samme, som til sine Tider er tør, uagtet den til andre Tider er overskyldt, Grundeieren; det er saaledes antaget i Domme, at Fiskere ere uberettigede til at optrække deres Garn og landsætte deres Redskaber paa Grunde, der til visse Tider overskyldes af Havet og til andre Tider ere tørt Land, og det siges i